

Győri Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság
Bhar.61/2008/5. szám

A Magyar Köztársaság nevében !

A Győri Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság Győrött, a 2010. február 23. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

A könnyű testi sértés vétsége miatt vádlott neve ellen indult büntető ügyben a Veszprém Megyei Bíróság 2008. évi május hó 26. napján kihirdetett 2.Bf.702/2007/10. számú **ítéletét helybenhagyja.**

A harmadfokú eljárásban 3.000.- / Háromezer / Ft bűnügyi költség merült fel, melyet a magánvádló köteles az államnak felhívásra megfizetni.

I n d o k o l á s :

A Veszprémi Városi Bíróság 2007. július 9. napján kihirdetett, 1.B.598/2007/9. számú ítéletében vádlott neve vádlottat bűnösnek mondta ki könnyű testi sértés vétségében, ezért egy évre próbára bocsátotta. Kötelezte vádlottat az elsőfokú eljárásban felmerült 5.000.-Ft bűnügyi költség állam javára történő megfizetésére.

Az ítélet ellen a vádlott és védője felmentésért bejelentett fellebbezése folytán eljáró Veszprém Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság 2008. május 26. napján tartott nyilvános tárgyalás alapján hozott 2.Bf.702/2007/10. számú ítéletével az első fokú

bíróság ítéletét megváltoztatta és a vádlottat a terhére megállapított könnyű testi sértés vétségnek vádjától felmentette.

A másodfokú bíróság az első fokú bíróság által megállapított tényállás megalapozottságának tisztázása érdekében bizonyítást vett fel, ennek keretében tanúként kihallgatta a látleletet készítő orvost, a vádlott szüleit, betekintésre bekérte a Veszprémi Városi Bíróság 8.P.21.923/2006. számú, kapcsolattartás újra szabályozásáról szóló iratait, ezeket összevetette a sértett és édesanyja, valamint a vádlott vallomásaival és a látlelet adataival. A tárgyaláson felvett bizonyítás eredményeként az ügyben rendelkezésre álló valamennyi bizonyíték egyenként és összességében történő értékelésével az első fokú ítélet tényállásától eltérően a sértett látleletben rögzített sérülésével kapcsolatban azt állapította meg, hogy nem bizonyított ezek keletkezése a vádlott bántalmazásától, valamint az sem, hogy a vádlott - a vádban megjelölt módon, ökölütéssel - bántalmazta a sértettet.

A másodfokú eljárásban a Be.352.§/2/ bekezdésének megfelelően a felülbírálat alapját képező, és a Be.352.§ /1/ bekezdésének b) pontja szerint az első fokú ítéletben megállapított tényállástól eltérő tényállás lényege a következő : vádlott és magánvádló házasságát a bíróság jogerősen felbontotta és közös tanú 3 **sértett** nevű gyermeküket, az akkor 14. életévében lévő sértettet, az édesanyjánál helyezte el. 2005. december 26-án délelőtt 11 órától délután 17 óráig vádlott volt jogosult a láthatásra, ezért a fiúkat magával vitte veszprémi lakására. A nagyszülőknél költött ebéd után **tanú 3** sértett közölte az édesapjával, hogy már nem kíván visszamenni a lakásába, csupán az ottmaradt ajándékokért megy fel hozzá, de a vádlott ragaszkodott hozzá, hogy 17 óráig nála maradjon. Miután a vádlott lakására visszamentek, a sértett - kihasználva, hogy apja egy másik helyiségbe ment - kinyitotta a bejárai ajtót és elszaladt. A vádlott a gyermeke után futott, akit a lépcsőház ajtajánál ért utol. A vádlott elkapta a sértettet és megpróbálta visszatartani, tanú 3 **sértett** a lépcsőkorlátba kapaszkodott, majd kiszabadult apja karjaiból oly módon, hogy kibújt a kabátjából, ami a vádlott kezében maradt. Ezután elszaladt, és mobiltelefonon értesítette az édesanyját, aki azt tanácsolta, hogy a Veszprém Megyei Kórházba menjen be, és ott várja meg őt. Ezen idő alatt fia eltűnését vádlott bejelentette a rendőrségen. Tanú magánvádló lakására kikerülő rendőrök javaslatára a megyei kórház baleseti ambulanciáján a sértettől látleletet vetettek fel 17 óra 37 perckor. Az orvosi látlelet szerint tanú 3 **sértett** sértett alsó ajkának középvezetékében 0,5 cm-es repesztett seb volt látható, a jobb állkapocs-szár ízület feletti részén pedig fájdalmat jelzett. Az alsó ajak zúzódása, repesztett sebe 8 napon belül gyógyuló sérülés volt.

Az ítélet indokolásában a megyei bíróság rámutatott, hogy a kiegészített tényállás alapján a magánvádló feljelentésében írt testi bántalmazás a vádlott terhére a sértett és a magánvádló vallomása, valamint a látleletben rögzített adatok alapján kétséget kizáróan nem bizonyítható, mivel a tettelegességből eredő sérülésnek ellentmond a sértett nyomozás során tett vallomása, a magánvádló által küldött sms üzenet. Az orvosi ellátást végző orvos tárgyaláson történt kihallgatásakor a sértett ajkán lévő repesztett seb irányára nem tudott visszaemlékezni, a hosszát pedig úgy becsülte meg és nem tudta kizárni azt sem, hogy a sérülés a kiszáradt ajak kirepedéséből keletkezett. Ezért a nagyszülők unokájuk ajkának kiszáradására tett nyilatkozatára, a sértett apjával szembeni negatív elfogultságára figyelemmel valószínűsíthetőnek tartotta azt a lehetőséget, hogy a sértett cserepes ajka felrepedt.

A másodfokú ítéletet a vádlott és védője tudomásul vették, ellene a magánvádló jogi képviselője útján a vádlott felmentése miatt, bűnösség megállapítása érdekében jelentett be fellebbezést.

A harmadfokú eljárás nyilvános ülésén a magánvádló jogi képviselője a másodfokú bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységét elemezve alaptalannak találta a vádlott felmentését és arra a következtetésre jutott, hogy a másodfokú bíróság indokolási kötelezettségét hiányosan teljesítette. Ezért elsődlegesen a másodfokú ítélet hatályon kívül helyezését, másodlagosan a városi bíróság által megállapított tényállás alapján az első fokú ítélet helyben hagyását indítványozta. Álláspontja szerint, mivel a másodfokú bíróság a vádlott védekezését cáfoló bizonyítékokat nem értékelte, megválaszolatlanul maradt, hogy miért nem történt meg a sértett bántalmazása. Az ítélőtábla nyilvános ülésén a vádlott és védője a fellebbezéssel támadott másodfokú ítélet helybenhagyását kérték.

A harmadfokú eljárásban az ítélőtábla elsődlegesen azt állapította meg, hogy az első és másodfokon hozott ellentétes döntések miatt a másodfellebbezés a Be. 386.§ /1/ bekezdésének a) pontjának rendelkezése szerint joghatályos volt.

A Veszprém Megyei Bíróság ítéletét a Be. 387.§ /2/ bekezdése alapján a megelőző bírósági eljárásokkal együtt bírálta felül, és ennek eredményeként a bejelentett fellebbezést nem tartotta alaposnak.

A felülvizsgálat során megállapította, hogy az első- és másodfokú bíróságok érdemi felülbírálatot akadályozó eljárási szabálysértést a lefolytatott bizonyítási eljárásuk során nem vétettek. A megyei bíróság az ügyet a lehetséges mértékig felderítette, a bizonyítékok mikénti mérlegelését megindokolta. Az első fokú ítélet tényállására épülő, az általa kiegészített bizonyítással a másodfokú ítélet hozatalnál irányadónak

tekintett tényállás mentes a megalapozatlansági hibáktól, hiányosságoktól, a bizonyítékok perrendszerű értékelésén alapul. Tartalmazza az ügy ténybeli és jogi megítéléséhez szükséges adatokat, a megállapított tényekre vonatkozó indokolást.

A megyei bíróság vizsgálta, hogy megalapozott-e az első fokú ítélet, vagy eltérő tényállást kell-e megállapítani, a vádlott és a magánvádló oldalán elhangzott tényállításokat a bizonyítékok mennyiben támasztják alá. A tanúvallomások és okirati bizonyítékok alapján okszerűen vonta le azt a következtetést, hogy ítéleti bizonyossággal nem megalapozott az első fokú bíróság bűnösséget megállapító rendelkezése. Viszont a bizonyítékokból származó eltéréseket a megyei bíróság nem tudta feloldani, így a vádlott bűnösségét kétséget kizáróan nem lehetett kizárni. A rendelkezésre álló adatok alapján, csak az állapítható meg aggálytalanul, hogy a vádlott a sértettet annak lefogásával akadályozta meg abban, hogy elmenjen, ennek során a sértett a kabátjából kibújva szabadult ki a vádlott fogásából. A látletben írt 8 napon belül gyógyuló sérülések mikénti keletkezésének vonatkozásában - az alsó ajak repesztett sebe és a jobb állkapocs-száron jelzett fájdalomérzet - a sértett vizsgálatát végző orvos tanúvallomásában semmilyen irányban nem erősítette meg azok kizárólag ütéstől való, vagy a vádlott védekezésével egyezően az ajakseb az erősen kiszáradt ajkak kirepedése miatti keletkezését. Az okirati bizonyítékok, így a sértett nyomozás során tett vallomásáról felvett jegyzőkönyv tartalma, az orvos tanúvallomása, a gyermekkel való kapcsolattartás és a gyermekvédelem során a bírósági eljárásokban keletkezett iratok, és a vádlott szülei vallomásának mérlegelésével a megyei bíróság okszerűen nem találta bizonyítottnak, hogy a sértett által elmondott körülményeknek megfelelően többszöri öklütéstől keletkezett sérülése a sértettnek. A magánvádló jogi képviselőjének felvetésével kapcsolatban megjegyzi az ítélőtábla, hogy a sértett vádlottal szembeni ellenérzése valóban nem zárja ki a szavahihetőségét. Ennek részletes vizsgálata az ügy lényegének felderítéséhez szorosan nem kapcsolódik, mivel életszerű, hogy a házastársak válóperéből eredő indulatok kihatnak a gyermekükre is, a tényállás megállapítása szempontjából a polgári perek során készült szakvélemények mint okirati bizonyítékok csupán annak alátámasztására voltak figyelembe vehetők, hogy a sértett tartott a vádlottól, mely körülmény egyik eleme lehet a szavahihetőség értékelésének, de önmagában még nem zárja azt ki. A rendelkezésre álló bizonyítékok más irányú mérlegelésével lehetne csak a kétséget kizáróan nem bizonyított tényeket a másodfokú ítélettől eltérően értékelni, a hatályon kívül helyezésre és újabb eljárás lefolytatására irányuló fellebbezésnek ezért az ítélőtábla nem adott helyt.

A másodfokon megállapított tényállás tehát megalapozott, a Be. 388.§ /1/ bekezdése értelmében irányadó volt a harmadfokú eljárásban, határozatát az ítélőtábla erre alapította.

A tényállásból okszerűen vonta le a másodfokú bíróság azt a következtetést, hogy vádlott bűnösségének ítéleti bizonyossággal való megállapításához a bizonyítékok

nem elégségesek, a magánvádló a őt terhelő bizonyítási kötelezettségének teljes mértékben nem tudott eleget tenni, ezért a vádlott felmentésére bizonyítottság hiányában, törvényesen került sor.

A fentiekre figyelemmel az ítéltábla alaptalannak találta a bűnösség megállapítására irányuló magánvádlói fellebbezést, és a másodfokú ítéletet a Be. 397. §-ának első fordulata alapján indokainál fogva helybenhagyta.

Az ítéltábla a Be.514.§.(4) bekezdése alapján kötelezte a magánvádlót a harmadfokú eljárásban a kirendelt védő díjával kapcsolatban felmerült költség megfizetésére.

Győr, 2010. február 23. napján

Dr.Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr.Miklós Mária sk.
a tanács tagja, előadó

Dr. Zólyomi Csilla sk.
a tanács tagja

ZÁRADÉK:

Ezzel a végzéssel a Veszprém Megyei Bíróság 2008. május hó 26. napján kelt 2.Bf.702/2007/10.számú ítélete a mai napon jogerőre emelkedett, a bűnügyi költség tekintetében végrehajtható.

Győr, 2010. február hó 23. napján

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó